

Поправки към Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно изпълнението на права върху интелектуална собственост (Официален вестник на Европейския съюз L 157 от 30 април 2004г.)

**ДИРЕКТИВА 2004/48/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
И НА СЪВЕТА
от 29 април 2004г.
относно изпълнението на права върху интелектуална
собственост
(Текст от значение за Европейското икономическо
пространство)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално Член 95 от него, Като взеха предвид предложението на Комисията, Като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [1] ,

След като се допитаха до Комитета на регионите, Като действат в съответствие с процедурата, постановена в Член 251 от Договора [2] ,

Като имат предвид, че:

(1) Изграждането на вътрешния пазар е свързано с премахване на ограниченията пред свободата на придвижване и нарушаването на конкуренцията, като в същото време се създава благоприятна среда за новаторство и инвестиции. В този смисъл закрилата на интелектуалната собственост представлява съществен елемент за успеха на вътрешния пазар. Закрилата на интелектуалната собственост е от значение не само за насърчаване на новаторството и творчеството, но също така и за развитие на трудовата заетост и повишаване на конкурентноспособността.

(2) Закрилата на интелектуалната собственост трябва да дава възможност на изобретателя или създателя да извлече законна печалба от своето изобретение или произведение. Тя трябва също да позволява възможно най-широко разпространение на творби, идеи и ново ноу-хау. Същевременно, тя не бива да възпрепятства свободата на изразяване, свободното движение на информацията или защитата на личните данни, включително и по Интернет.

(3) Въпреки това, липсата на ефикасни средства за изпълнение на права върху интелектуална собственост обезкуражава новаторството и творчеството, намаляват и инвестициите. Ето защо е необходимо да се гарантира, че материалното право, уреждащо интелектуалната собственост, което понастоящем до голяма степен представлява част от общото европейско законодателство - се прилага ефективно в Общността. В тази връзка средствата за изпълнение на правата върху интелектуална собственост са от първостепенно значение за успеха на вътрешния пазар.

(4) На международно равнище всички държави-членки, както и самата Общност - по отношение на въпросите от нейна компетентност, са задължени да съблюдават Споразумението за търговските аспекти на интелектуалната собственост (Споразумението TRIPS), прието като част от многостранните преговори на Уругвайския кръг с Решение на Съвета 94/800/ЕС [3] , и сключено в рамките на Световната търговска организация.

(5) По-специално, в Споразумението TRIPS се съдържат клаузи за средствата за изпълнение на права върху интелектуална собственост, които представляват общи стандарти, приложими на международно равнище, и внедрени във всички държави-членки. Настоящата директива не бива да оказва влияние върху международните задължения на държавите-членки, включително такива по Споразумението TRIPS .

(6) Съществуват също и международноправни актове, по които всички държави-членки са страни, и в които също се съдържат разпоредби за средствата за изпълнение на права върху интелектуална собственост. Сред тях са по-специално Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, Бернската конвенция за закрила на литературните и художествените произведения и Римската конвенция за закрила на изпълнителите, продуцентите на фонограми и организациите за ефирно излъчване.

(7) От допитванията, проведени от Комисията по този въпрос, се оказва, че между държавите-членки - въпреки Споразумението TRIPS - все още има големи несъответствия по отношение на средствата за изпълнение на правата върху интелектуална собственост. Така например, механизмите за прилагане на временни мерки, които се използват по-конкретно за съхраняване на доказателства, изчисляването на обезщетението, или механизмите за налагане на възбрана, са обект на големи различия между отделните държави-членки. В някои държави-членки няма мерки, процедури или средства за защита, като например правото на информация и оттеглянето за сметка на нарушителя на стоките, пуснати неправомерно на пазара.

(8) Несъответствията между системите на държавите-членки по отношение на средствата за изпълнение на правата върху интелектуална собственост накърняват правилното функциониране на Вътрешния пазар и поради това е невъзможно да се гарантира, че правата върху интелектуална собственост се ползват от равностойна закрила в Общността. Подобно положение не насърчава свободното движение във вътрешния пазар, нито създава благоприятна среда за здравословна конкуренция.

(9) Сегашните различия водят също така до отслабване на материалното право за интелектуалната собственост и до разпокъсване на вътрешния пазар в това отношение. Така се стига до загуба на доверие във вътрешния пазар сред стопанските среди, последвано от съкращаване на инвестициите за нововъведения и творчество. Нарушенията на правата върху интелектуална собственост се оказват все по-тясно свързани с организираната престъпност. Все по-широкото използване на Интернет способства за мигновеното разпространение на пиратски продукти по целия свят. Трябва да се гарантира ефикасно изпълнение на материалното право за интелектуалната собственост посредством конкретни действия на нивото на Общността. Ето защо сближаването на законодателството на държавите-членки в тази област е съществена предпоставка за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(10) Настоящата директива има за цел да сближи законодателните системи, за да се осигури висока, равностойна и хомогенна степен на закрила на вътрешния пазар.

(11) Настоящата директива не е насочена към въвеждане на хармонизирани правила за съдебно сътрудничество, подсъдност, признаване и изпълнение на решения по граждански и търговски въпроси, нито се занимава с приложимото право. Съществуват актове на Общността, с които подобни въпроси се уреждат най-общо, и по принцип са еднакво приложими за интелектуалната собственост.

(12) Настоящата директива не трябва да оказва влияние върху прилагането на правилата за конкуренцията, и по-специално членове 81 и 82 от Договора. Мерките, предвидени в настоящата директива, не трябва да се използват за ненужно ограничаване на конкуренцията по начин, който е в разрез с Договора.

(13) Необходимо е приложното поле на настоящата директива да се определи възможно най-широко, за да се обхванат всички права върху интелектуална собственост, уредени с разпоредби на Общността в тази област и/или с националното законодателство на съответната държава-членка. Независимо от това, такова изискване не засяга възможността за разширяване на разпоредбите на настоящата директива за вътрешни цели - от страна на държавите-членки, желаещи това - за да се

включат деяния, при които има нелоялна конкуренция, включително паразитни копия или подобни действия.

(14) Мерките, предвидени в членове 6(2), 8(1) и 9(2), трябва да се прилагат единствено по отношение на деяния, взели търговски мащаб . С това не се ограничава възможността държавите-членки да прилагат тези мерки по отношение и на други деяния.. Деянията, взели търговски мащаб, са деяния, извършени за извличане на пряко или непряко икономическо или търговско предимство. Това обикновено изключва действията, извършени от крайни потребители, които постъпват добросъвестно.

(15) Настоящата директива не трябва да влияе върху материалното право в областта на интелектуалната собственост, Директива 95/46/ЕО от 24 октомври 1995г. на Европейския парламент и на Съвета относно закрилата на лицата във връзка с обработване на лични данни и свободното движение на такива данни [4] , Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999г. относно рамката на Общността за електронни подписи [5] и Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000г. относно някои правни аспекти на услугите при информационното общество на вътрешния пазар [6] , по-конкретно електронната търговия.

(16) С разпоредбите на настоящата директива не трябва да се накърняват конкретните разпоредби за изпълнението на права и за изключенията в областта на авторското право и сродните му права, постановени в актове на Общността, и особено онези, които се съдържат в Директива на Съвета 91/250/ЕИО от 14 май 1991г. относно правната закрила на компютърни програми [7] или в Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001г. относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество [8] .

(17) Мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, трябва да се определят при всеки случай по такъв начин, че надлежно да се отчитат специфичните особености на случая, включително специфичните характеристики на всяко право върху интелектуална собственост, а когато е целесъобразно, умишленият или непредумишлен характер на нарушението.

(18) Лицата, които имат право да поискат прилагането на тези мерки, процедури и средства за защита, не трябва да бъдат само притежателите на правата, но също и лица, които имат пряк интерес и правен статут, доколкото е разрешен и е в съответствие с приложимото право, сред които може да има съсловни организации, които са натоварени с управлението на тези права, или са създадени да защитават поверените им колективни и индивидуални интереси.

(19) Тъй като авторското право съществува от момента на създаване на произведението и не изисква официална регистрация, подходящо е да се приеме правилото, залегнало в Член 15 на Бернската конвенция, с което се въвежда презумпцията, по силата на която авторът на литературно или художествено произведение се възприема за такъв, ако неговото име фигурира върху произведението. Подобна презумпция трябва да се прилага спрямо носителите на сродни права, тъй като често пъти именно притежателят на сродно право, например продуцент на фонограма, търси защита на права и предприема борба срещу пиратството.

(20) Като се има предвид, че доказателствата са от първостепенно значение за установяване на нарушения на права върху интелектуална собственост, целесъобразно е да се гарантира наличието на ефикасни средства за представяне, получаване и съхраняване на доказателства. С процедурите трябва да се съблюдават правата на защитата и да се осигурят необходимите гаранции, включително опазване на поверителна информация. За нарушения, извършени в търговски мащаб, е важно

също така съдилищата да могат да постановяват достъп, когато е подходящо, до банкови, финансови или търговски документи, които са под контрола на предполагаемия нарушител.

(21) В някои държави-членки съществуват и други мерки, разработени с цел да се осигури висока степен на закрила, и те трябва да са на разположение във всички държави-членки. Това е така по отношение на правото на информация, с което се дава възможност за получаване на точна информация относно произхода на стоките или услугите, предмет на нарушението, каналите за разпространение и самоличността на всички трети страни, участвали в нарушението.

(22) От съществено значение е също така да се предвидят временни мерки за незабавно прекратяване на нарушенията, без да се чака определеното по съществото на случая, като се съблюдават правата на защитата, с гарантиране съответно на пропорционалност на временните мерки спрямо спецификата на въпросния случай, и се осигурят необходимите гаранции за покриване на разходите и вредите, причинени на ответника поради неоснователен иск. Такива мерки са оправдани, особено когато всяко забавяне би причинило непоправима щета на притежателя на право върху интелектуална собственост.

(23) Без да се накърняват останалите действащи мерки, процедури и средства за защита притежателите на права трябва да имат възможност да поискат налагане на възбрана на посредник, чийто услуги се ползват от трета страна за нарушаване на правото на притежателя върху индустриална собственост. Условието и процедурите за такива възбрани трябва да се оставят за уреждане от националното законодателство на държавите-членки. По отношение на нарушенията на авторското право и сродните му права вече е предвидена всеобхватна степен на хармонизация в Директива 2001/29/ЕО. Ето защо с настоящата директива не трябва да се засяга Член 8(3) на Директива 2001/29/ЕО.

(24) В зависимост от конкретния случай, и ако обстоятелствата го оправдават, мерките, процедурите и средствата за защита, които ще се предвидят, трябва да включват забранителни мерки, насочени към предотвратяване на по-нататъшни нарушения на права върху интелектуална собственост. Още повече, необходимо е да има поправителни мерки, когато е подходящо за сметка на нарушителя, като например изтегляне и окончателно изваждане от каналите за търговия, или унищожаване на стоките, предмет на нарушението, а в съответните случаи - на материалите и пособията, които основно са били използвани за създаване или направа на тези стоки. При такива поправителни мерки трябва да се отчетат интересите на трети страни, по-конкретно на потребителите и частните лица, които действат добросъвестно.

(25) Когато едно нарушение е извършено непреднамерено и без небрежност, и когато поправителните мерки или възбраните, предвидени по настоящата директива, биха били непропорционални, държавите-членки трябва да разполагат с вариант, при който - в подходящи случаи и като алтернативна мярка - могат да предвидят възможност за присъждане на парично обезщетение на увредената страна. Въпреки това, когато търговската употреба на подправени стоки или извършването на услуги би представлявало нарушаване на законодателство, различно от това за интелектуалната собственост, или има вероятност да се нанесат вреди на потребители - такава употреба или услуги трябва да останат забранени.

(26) За да се компенсират вредата, понесена в резултат на нарушението, извършено от нарушител, който е предприел действие, знаейки, или при разумни основания да знае, че то ще доведе до такова нарушение - с размера на обезщетението, което се присъжда на притежателя на правата, трябва да се отчетат всички приложими аспекти, като например пропуснатите печалби от страна на притежателя на правата, или несправедливата печалба, получена от нарушителя, а когато е приложимо, всички морални щети, причинени на притежателя на правата.

Като алтернатива например - когато би било трудно да се определи размерът на понесената действителна вреда - размерът на обезщетението би могъл да се обвърже с такива елементи като лицензионните или авторските възнаграждения или хонорари, които биха били дължими, ако нарушителят бе поискал официално разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост. Целта не е да се въвежда задължение за регламентиране на наказателни вреди, а да се даде възможност за обезщетение, което почива на обективен критерий, при зачитане на извършените разноси от притежателя на правата, като например разходи за идентификация и проучване.

(27) Полезно е да се обнародват съдебните решения по дела за нарушаване на права върху интелектуална собственост - като своеобразно средство за възпиране на бъдещи нарушители и за повишаване на осведомеността на обществото като цяло.

(28) Освен гражданскоправните и административните мерки, процедури и средства за защита, предвидени в настоящата директива, в съответните случаи наказателноправните санкции също представляват средство за осигуряване на изпълнението на права върху интелектуална собственост

(29) Стопанските субекти трябва да участват активно в борбата срещу пиратството и фалшификатите. Разработването на кодекси за етично поведение сред пряко засегнатите среди е допълнително средство за утвърждаване на нормативната уредба. Като цяло, държавите-членки в сътрудничество с Комисията трябва да насърчават разработването на кодекси за етично поведение. Наблюдението и контролът върху производството на оптически дискове, по-специално посредством вграждане на идентификационен код в дисковете, произвеждани в Общността, помага за ограничаване на нарушенията на права върху интелектуална собственост в този сектор, където пиратството е взело големи мащаби. Въпреки това, с тези защитни технически мерки не трябва да се злоупотребява с цел да се закрилят пазари и предотвратява паралелен внос.

(30) За да се улесни еднаквото прилагане на настоящата директива, е целесъобразно да се предвидят системи за сътрудничество и обмен на информация между държавите-членки от една страна, и между държавите-членки и Комисията от друга, по-конкретно чрез създаване на мрежа от кореспонденти, посочени от държавите-членки, и чрез изготвяне на периодични доклади за оценка на прилагането на настоящата директива и на резултатите от мерките, предприети от различните национални органи.

(31) Тъй като поради вече изложените съображения целта на настоящата директива може да се постигне в най-пълна степен на нивото на Общността, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа за субсидиарност, провъзгласен в Член 5 на Договора. В съответствие с принципа за пропорционалност, провъзгласен в този член, с настоящата директива не се прехвърлят границите на необходимото за постигане на тези цели.

(32) С настоящата директива се зачитат основните права и се съблюдават принципите, провъзгласени по-специално в Хартата на Европейския съюз за основните права. По-конкретно, настоящата директива има за цел да гарантира пълно зачитане на интелектуалната собственост в съответствие с Член 17(2) от тази Харта.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ЦЕЛ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Предмет

Настоящата директива се отнася до мерките, процедурите и средствата за защита, които са необходими за осигуряване на изпълнението на права върху

интелектуална собственост. За целите на настоящата директива терминът "права върху интелектуална собственост" включва правата върху индустриална собственост.

Член 2

Приложно поле

1. Без да се накърняват средствата, които са предвидени, или могат да се предвиждат в законодателството на Общността или на отделните страни, доколкото такива средства могат да са по-благоприятни за притежателите на права, мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, се прилагат в съответствие с Член 3 за всички нарушения на права върху интелектуална собственост, съгласно предвиденото по законодателството на Общността и/или по националното законодателство на съответната държава-членка.

2. С настоящата директива не могат да се накърняват конкретните разпоредби за изпълнение на права и за изключения, които се съдържат в законодателството на Общността, което се отнася до авторското право и сродните му права, особено тези, които се срещат в Директива 91/250/ЕИО, и по-специално Член 7 от нея, или в Директива 2001/29/ЕО, и по-специално членове 2 до 6 и Член 8 от нея.

3. С настоящата директива не се засягат:

(а) разпоредбите на Общността, с които се урежда материалното право на интелектуалната собственост, Директива 95/46/ЕО, Директива 1999/93/ЕО или Директива 2000/31/ЕО като цяло, и по-конкретно членове 12 до 15 на Директива 2000/31/ЕО;

(б) международните задължения на държавите-членки, и особено тези по Споразумението TRIPS, включително тези, които се отнасят до наказателноправни процедури и наказания;

(в) националните разпоредби в държавите-членки, които се отнасят до наказателноправни процедури и наказания за нарушаване на права върху интелектуална собственост.

ГЛАВА II МЕРКИ, ПРОЦЕДУРИ И СРЕДСТВА ЗА ЗАЩИТА

Раздел 1 Общи положения

Член 3

Общо задължение

1. Държавите-членки са длъжни да предвидят мерките, процедурите и средствата, които са необходими за осигуряване на изпълнението на права върху интелектуална собственост, обхванати от настоящата директива. Тези мерки, процедури и средства за защита са честни и справедливи и не могат да бъдат ненужно сложни или скъпи, нито да са свързани с неразумни срокове или с неоправдани забавяния.

2. Също така, тези мерки, процедури и средства за защита са ефикасни, съразмерни и с тях се разубеждават потенциални нарушители, и се прилагат по начин, чрез който се избягва създаването на препятствия пред законната търговия и се предвиждат предпазни механизми срещу злоупотреба с тях.

Член 4

Лица, които могат да искат прилагане на мерките, процедурите и средствата за защита

1. Държавите-членки признават следните като лица, които имат право да търсят прилагане на мерките, процедурите и средствата за защита, указани в настоящата глава:

(а) притежателите на права върху интелектуална собственост, в съответствие с разпоредбите на приложимото право;

(б) всички други лица, на които официално е разрешено да ползват тези права, по-специално притежатели на лицензи, доколкото се разрешава от приложимото право и при спазване на неговите разпоредбите;

(в) органи за управление на колективни права върху интелектуална собственост, които са редовно признати като лица, имащи правото да представляват притежатели на права върху интелектуална собственост, доколкото се разрешава от приложимото право и при спазване на неговите разпоредбите;

(г) органи за професионална защита, които са редовно признати като лица, имащи правото да представляват притежатели на права върху интелектуална собственост, доколкото се разрешава от приложимото право и при спазване на неговите разпоредбите;

Член 5

Презумпция за авторство или собственост

За целите на прилагането на мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива,

(а) за да може един автор на литературно или художествено произведение - при липса на доказателства за обратното - да се счита за такъв, и следователно да има право да образува производство за нарушени права, е достатъчно неговото име да фигурира върху произведението по обичайния начин;

(б) разпоредбата по точка (а) се прилага съответно за притежателите на права, сродни на авторското право, по отношение на техния защитен предмет.

Раздел 2 Доказателства

Член 6

Доказателства

1. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че по искане на страна, която е представила разумно налични доказателства в подкрепа на своите претенции, и при аргументиране на предявените претенции е посочила доказателства, които се намират под контрола на противостоящата страна, компетентните съдебни органи могат да постановят тези доказателства да се представят от противостоящата страна, което подлежи на опазване на поверителната информация. За целите на настоящата алинея държавите-членки могат да предвидят, че компетентните съдебни органи следва да разглеждат като съставляваща приемливо доказателство - една приемлива извадка от съществен брой екземпляри от произведение или от всеки друг защитен обект.

2. При същите условия при случай на нарушение, извършено в търговски мащаб, държавите-членки са длъжни да предприемат необходимите мерки, с които на компетентните съдебни органи се дава възможност да постановят, когато е приложимо, и по искане на страна, съобщаването за банкови, финансови или търговски документи под контрола на противостоящата страна, при опазване на поверителния характер на информацията.

Член 7

Мерки за съхраняване на доказателства

1. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че още преди началото на производството по съществува на случая, компетентните съдебни органи могат, по искане на страна, която е представила разумно налични доказателства в подкрепа на своите претенции, че е нарушено правото ѝ върху интелектуална собственост или очаква да бъде нарушено, да постановят незабавни и ефективни временни мерки за съхраняване на съответните доказателства във връзка с предполагаемото нарушение

при опазване на поверителната информация. Такива мерки могат да включват подробно описание, със или без вземане на мостри, или физическото изземване на стоките, обект на нарушението, а при съответните случаи - материалите и пособията, използвани за производството и/или разпространението на тези стоки и свързаните с това документи. Тези мерки се предприемат, ако е необходимо, без да е изслушана другата страна, по-специално, когато всяко забавяне има вероятност да причини непоправими вреди на притежателя на правото, или когато има очевиден риск от унищожаване на доказателствата.

Когато се предприемат мерки за съхраняване на доказателства без да е изслушана другата страна, на засегнатите страни се връчва уведомление, без забавяне най-късно след изпълнението на мерките. Надзор, включително правото на изслушване, се осъществява по искане на засегнатите страни в разумен срок след уведомлението за мерките - с оглед на решаване на въпроса дали мерките следва да се променят, отменят или потвърдят.

2. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че мерките за съхраняване на доказателства могат да подлежат на внасяне от страна на ищеца на достатъчно обезпечение или равностойна гаранция, предназначена за осигуряване на обезщетение за всички щети, понесени от ответника, както е предвидено в алинея 4.

3. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че мерките за съхраняване на доказателства се отменят, или по друг начин се прекратява тяхната правна сила, по искане на ответника - без да се накърнява правото на обезщетение за вреди, което може да се предяви - ако ищецът не образува в разумен срок производство пред компетентния съдебен орган, водещо до решение на случая по същество - като срокът се определя от съдебния орган постановил мерките, когато това се разрешава от законодателството на държавата-членка, или при липса на такова определение - в срок, който не превишава по-дългия от двата - 20 работни или 31 календарни дни.

4. Когато мерките за съхраняване на доказателства бъдат отменени, или отпаднат поради действие или бездействие на ищеца, или когато в следствие се установи, че няма нарушение или опасност от нарушение на права върху интелектуална собственост, съдебният орган следва да разполага с правомощията да разпореди на ищеца - по искане на ответника - да предостави на ответника подходящо обезщетение за всички вреди, причинени от тези мерки.

5. Държавите-членки могат да предприемат мерки за защита на самоличността на свидетелите.

Раздел 3

Право на информация

Член 8

Право на информация

1. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че във връзка с производството за нарушаване на права върху интелектуална собственост и в отговор на основателно и съразмерно искане на предявителя, компетентните съдебни органи могат да постановят информацията за произхода и мрежите за разпространение на стоките или слугите, с които се нарушава право върху интелектуална собственост, да се предостави от нарушителя и/или от всеки друг, за който:

(а) е установено, че притежава в търговски мащаб стоките, обект на нарушението;

(б) е установено, че ползва в търговски мащаб услугите, обект на нарушението;

(в) е установено, че в търговски мащаб оказва услугите, използвани за действията по извършване на нарушение; или

(г) е посочен от лицето, указано в точки (а), (б) или (в), като участващо в направата, производството или разпространението на стоките или оказването на услугите.

2. Информацията, посочена в алинея 1, съдържа съответно:

(а) имената и адресите на производителите, фабрикантите, разпространителите, доставчиците и други предишни притежатели на стоките или услугите, както и предвидените търговци на едро и дребно;

(б) информация за количествата - изработени, произведени, доставени, получени или поръчани, както и получената цена за въпросните стоки или услуги.

3. Алинеи 1 и 2 се прилагат без да се накърняват други законови разпоредби, с които:

(а) на притежателя на права се предоставят права да получи по-пълна информация;

(б) се урежда използването на информацията, съобщена по реда на настоящия член, в гражданскоправни и наказателни производства;

(в) се урежда отговорността за злоупотреба с правото на информация; или

(г) се дава възможност за отказ да се предостави информация, която би принудила лицето, визирано по алинея 1, да признае собственото си участие или това на негови близки роднини в нарушаване на право върху интелектуална собственост; или

(д) се урежда опазването на поверителния характер на източниците на информация или на обработването на лични данни.

Раздел 4

Временни и предохранителни мерки

Член 9

Временни и предохранителни мерки

1. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че по искане на ищеца съдебните органи могат:

(а) да постановят неокончателна възбрана на предполагаемия нарушител - с предназначение да се предотврати всяко неминуемо нарушение на право върху интелектуална собственост, или да се забрани - на временни начала, и при заплащане, когато е приложимо, на периодична глоба, когато това е предвидено по националното законодателство - продължаването на предполагаемите нарушения на това право, или това продължаване да стане обект на внасяне на гаранции с цел да се осигури обезщетение за притежателя на правото. Неокончателна възбрана може също така да се постанови при същите условия за посредник, чийто услуги се ползват от трета страна за нарушаване на право върху интелектуална собственост. Възбраните спрямо посредници, чиито услуги се ползват от трета страна за нарушаване на авторско право или на сродно право, са обхванати от Директива 2001/29/ЕО;

(б) да разпоредят конфискация или предаване на стоките, за които има подозрения, че нарушават право върху интелектуална собственост, за да се предотврати тяхното навлизане или движение по каналите за търговия.

2. При случай на нарушение, извършено в търговски мащаб, държавите-членки са длъжни да гарантират, че ако увредената страна покаже обстоятелства, за които има вероятност да застрашат събирането на обезщетението, съдебните органи могат да постановят предохранителна конфискация на движимото и недвижимо имущество на предполагаемия извършител, включително блокиране на неговите банкови сметки и друго имущество. За тази цел, компетентните органи могат да разпоредят да се съобщи за банкови, финансови или търговски документи, или да се даде подходящ достъп до съответната информация.

3. По отношение на мерките, упоменати в алинеи 1 и 2, съдебните органи следва да разполагат с правомощия да изискат от ищеца да предостави всички разумно налични доказателства, за да се уверят при достатъчна степен на сигурност в това, че ищецът е притежателят на правото и че правото на ищеца се нарушава, или че това нарушение е неминуемо.

4. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че временните мерки, указани в алинеи 1 и 2 - при съответните случаи - могат да се предприемат без да е изслушан ответникът, по-специално, когато всяко забавяне би причинило непоправима вреда за притежателя на правото. В такъв случай, страните се уведомяват за това без забавяне най-късно след изпълнение на мерките.

Надзор, включително правото на изслушване, се осъществява по искане на ответника с оглед на решаване на въпроса - в разумен срок след уведомлението за мерките - дали мерките следва да се променят, отменят или потвърдят.

5. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че временните мерки, указани в алинеи 1 и 2, се отменят или по друг начин се прекратява тяхната правна сила, по искане на ответника - ако ищецът не образува в разумен срок производство пред компетентния съдебен орган, водещо до решение по съществото на случая - като срокът се определя от съдебния орган постановил мерките, когато това се разрешава от законодателството на държавата-членка, или при липса на такова определение - в срок, който не превишава по-дългия от двата - 20 работни или 31 календарни дни.

6. Компетентните съдебни органи могат да постановят, че временните мерки, указани в алинеи 1 и 2, подлежат на внасяне от страна на ищеца на достатъчно обезпечение или равностойна гаранция, предназначена за осигуряване на обезщетение за всички щети, понесени от ответника, както е предвидено в алинея 7.

7. Когато временните мерки бъдат отменени, или отпаднат поради действие или бездействие на ищеца, или когато впоследствие се установи, че няма нарушение или опасност от нарушение на права върху интелектуална собственост, съдебният орган следва да разполага с правомощията да разпорежи на ищеца - по искане на ответника - да предостави на ответника подходящо обезщетение за всички вреди, причинени от тези мерки.

Раздел 5

Мерки, които произтичат от решение по съществото на случая

Член 10

Поправителни мерки

1. Без да се накърнява правото на обезщетени е за нарушените права на притежателя, и без никакви компенсации, държавите - членки са длъжни да гарантират, че компетентните съдебни органи могат - по искане на ищеца - да постановят предприемане на подходящи мерки по отношение на стоките, за които те са установили, че нарушават право върху интелектуална собственост, и, при съответните случаи - по отношение на материалите и пособията, използвани основно за създаването или производството на тези стоки. Тези мерки включват:

- (а) изтегляне от каналите за търговия;
- (б) окончателно изваждане от каналите за търговия, или
- (в) унищожаване.

2. Съдебните органи са длъжни да постановят провеждането на тези мерки да бъде за сметка на нарушителя, освен ако не се посочат конкретни основания за неизпълнение на предходното.

3. Когато се разглежда искане за поправителни мерки, следва да се вземе предвид необходимостта от пропорционалност между тежестта на нарушението и

постановените средства за възстановяване на нарушени права, както и интересите на трети страни.

Член 11

Възбрани

Държавите-членки са длъжни да гарантират, че когато съдебните органи излизат със съдебно решение, чрез което се установява нарушение на право върху интелектуална собственост, те могат да постановят съдебна възбрана на нарушителя, чиято цел е да се забрани по-нататъшно извършване на нарушението. Когато това е предвидено в националното законодателство - неспазването на съдебната възбрана - при съответните случаи - следва да подлежи на плащане на периодични глоби - с оглед на гарантиране на спазването. Държавите-членки са длъжни да гарантират също, че притежателите на права могат да внасят искове за съдебна възбрана срещу посредници, чиито услуги се ползват от трети страни за нарушаване на право върху интелектуална собственост, без ограничения по Член 8(3) на Директива 2001/29/ЕО.

Член 12

Алтернативни мерки

Държавите-членки могат да предвидят, че в съответните случаи и по молба на лицето, което може да подлежи на мерките, предвидени в настоящия раздел, компетентните съдебни органи могат да постановят заплащане на парично обезщетение на увредената страна вместо прилагане на мерките, предвидени в настоящия раздел, в случай че лицето е действало непреднамерено и без небрежност, ако изпълнението на въпросните мерки би му причинило несъразмерни вреди, и ако паричното обезщетение за увредената страна се прецени за разумно удовлетворително.

Раздел 6

Обезщетение за вреди и съдебни разноски

Член 13

Обезщетение за вреди

1. Държавите-членки са длъжни да гарантират, че по искане на увредената страна компетентните съдебни органи постановяват на нарушителя, който съзнателно, или при разумни основания да съзнава това, е предприел действия, с които е нарушил права - да заплати на притежателя на правата обезщетение съобразно действителните вреди, понесени от последния в резултат на нарушението.

Когато съдебните органи определят обезщетението:

(а) те са длъжни да вземат предвид всички приложими аспекти, като например отрицателните стопански последствия, включително пропуснатата печалба, които увредената страна е понесла, цялата несправедливо получена печалба от нарушителя, а при съответните случаи- елементи, които са различни от стопанските фактори, като например моралната щета, причинена на притежателя на правото поради нарушението;

или

(б) като алтернатива на (а) те могат - при съответните случаи - да определят обезщетението като паушална сума въз основа на следните елементи: най-малкото, размерът на лицензионните и авторските възнаграждения и хонорари, които биха били дължими, в случай че нарушителят бе поискал официално разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост.

2. Когато нарушителят несъзнателно, или без разумни основания да е съзнавал това, е предприел действия, с които е нарушил права, държавите-членки могат да предвидят, че съдебните органи могат да постановят да се възстанови печалбата или да се плати обезщетение, които могат да са предварително установени.

Член 14

Съдебни разноси

Държавите-членки са длъжни да гарантират, че понесените от печелившата страна разумни и пропорционални съдебни разноси и други разходи, са за сметка на губещата страна, освен ако това не се позволява от съображения за справедливост.

Раздел 7

Мерки за информиране на обществеността

Член 15

Обнародване на съдебни решения

Държавите-членки са длъжни да гарантират, че при съдебни производства, образувани за нарушаване на право върху интелектуална собственост, съдебните органи могат да постановят - по искане на ищеца и за сметка на нарушителя - подходящи мерки за разпространение на информацията за решението, включително показване на решението и неговото цялостно или частично обнародване. Държавите-членки могат да предвидят други допълнителни мерки за информиране на обществеността, които са подходящи за конкретните обстоятелства, включително чрез явна реклама.

ГЛАВА III

САНКЦИИ ОТ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 16

Санкции от държавите-членки

Без ограничения по гражданскоправните и административните мерки, процедури и средства за съдебна защита, предвидени в настоящата директива, държавите-членки могат да прилагат други подходящи санкции в случаите, когато са нарушени права върху интелектуална собственост.

ГЛАВА IV

ЕТИЧНИ КОДЕКСИ И АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 17

Етични кодекси

Държавите-членки са длъжни да насърчават:

(а) разработването на етични кодекси от браншови и професионални сдружения и организации на нивото на Общността с цел да се окаже принос за изпълнение на правата върху интелектуална собственост, по-специално като се препоръча използването на код върху оптичните дискове, чрез който може да се установи произходът на техния производител;

(б) внасянето в Комисията на проекти на етични кодекси на национално ниво и на нивото на Общността, както и на всякакви оценки за прилагането на тези етични кодекси.

Член 18

Оценка

1. Три години след датата, указана в Член 20(1), всяка държава-членка е длъжна да внесе в Комисията доклад за изпълнението на настоящата директива.

Въз основа на тези доклади Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящата директива с оценка за ефикасността на предприетите марки, както и оценка на нейното въздействие върху иновациите и развитието на информационното общество. След това този доклад се предава на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет. Към него се прилагат, ако е необходимо, и в

светлината на актуалното развитие на правния ред в Общността, предложения за изменения в настоящата директива.

2. Държавите-членки оказват на Комисията цялата помощ и съдействие, от които тя може да се нуждае, за изготвяне на доклада, посочен във втория абзац на алинея 1.

Член 19

Обмен на информация и кореспонденти

С цел да се насърчи сътрудничеството, както и обменът на информация между отделните държави-членки и между държавите-членки и Комисията, всяка държава-членка определя един или повече кореспонденти, отговорни за всички въпроси, свързани с изпълнението на мерките, предвидени в настоящата директива. Тя съобщава на останалите държави-членки и на Комисията координатите на националния кореспондент(и).

ГЛАВА V ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

Прилагане

1. Държавите-членки са длъжни да приведат в сила необходимите законови и подзаконовни нормативни актове и административни разпоредби за постигане на съответствие с настоящата директива в срок до 29 април 2006г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки предприемат тези мерки, в тях се съдържа препратка към настоящата директива или се съпровождат от такава препратка по повод на тяхното официално обнародване. Способите за даване на такива препратки се регламентират от държавите-членки.

2. Държавите-членки са длъжни да съобщят на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 21

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на 20-ия ден след деня на нейното публикуване в Официалния вестник на Европейския съюз .

Член 22

Адресати

Настоящата директива е отправена към държавите-членки.

Подписана в гр.Страсбург на 29 април 2004г.

За Европейския парламент За Съвета

Председателят Председателят

П.Кокс М.Мақдауел

[1] Официален вестник С 32, 5.2.2004г., стр.15

[2] Становище на Европейския парламент от 9 март 2004г. (все още не е публикувано в Официалния вестник) и Решение на Съвета от 26 април 2004г.

[3] Официален вестник L 336, 23.12.1994г., стр.1

[4] Официален вестник L 281, 23.11.1995г., стр.31, Директива с измененията от Регламент (ЕО) № 1882/2003 (Официален вестник L 284, 31.10.2003г., стр.1)

[5] Официален вестник L 13, 19.1.2000г., стр.12

[6] Официален вестник L 178, 17.7.2000г., стр.1

[7] Официален вестник L 122, 17.5.1991г., стр.42, Директива с измененията от Директива 93/98/ЕИО (Официален вестник L 290, 24.11.1993г., стр.9)

[8] Официален вестник L 167, 22.6.2001г., стр.10

© Европейски съюз, 1998-2016 г.
© Европейски съюз, <http://eur-lex.europa.eu/>
В съответствие с Регламент (ЕС) № 216/2013 на Съвета от 7 март 2013 г. относно електронното публикуване на Официален вестник на Европейския съюз (ОВ L 69, 13.3.2013 г., стр. 1) от 1 юли 2013 г. само електронното издание на Официален вестник ще бъде автентично и ще има правно действие. Когато поради непредвидени обстоятелства публикуването на електронното издание на Официален вестник е невъзможно, печатното издание ще бъде автентично и ще има правно действие в съответствие с реда и условията, установени в член 3 от Регламент (ЕС) № 216/2013.
До влизането в сила на Регламент (ЕС) № 216/2013 за автентично се считаше само законодателството на Европейския съюз, отпечатано в хартиеното издание на Официален вестник на Европейския съюз.